

Polskie drogi do wolności

Les chemins polonais vers la liberté

II wojna światowa - napaść niemiecka i sowiecka Seconde Guerre mondiale - agression allemande et soviétique

Pakt niemiecko- sowiecki Ribbentrop – Molotow / Le pacte germano-soviétique Ribbentrop - Molotov

"Gdy Polska przestanie istnieć, zachód nie będzie miał o co walczyć" – tak w 1939 roku rozumowano w Moskwie i w Berlinie. 23 sierpnia 1939 podpisano pakt Ribbentrop-Mołotow. III Rzesza i Związek Sowiecki podpisały Pakt o Nieagresji, na mocy którego Hitler i Stalin podzielili między siebie terytorium Polski. Na mocy Paktu, granica Związku Sowieckiego i Rzeszy miała przebiegać na linii rzek Narwi, Wisły i Sanu. Pakt ułatwił Hitlerowi atak na Polskę. Zabezpieczał bowiem front wschodni. Stalin dzięki niemu zyskał czas na zbrojenie w ewentualnej wojnie przeciwko Rzeszy. Podpisany pakt jest nazywany czwartym rozbiorem Polski. Na jego mocy bowiem dokonano ataku na Polskę we wrześniu 1939 roku.

"Lorsque la Pologne cessera d'exister, l'Occident n'aura plus aucune raison de se battre", tel était le raisonnement à Moscou et à Berlin en 1939. Le 23 août 1939, le pacte Molotov-Ribbentrop est signé. Le Troisième Reich et l'Union soviétique signent un pacte de non-agression, en vertu duquel Hitler et Staline se partagent le territoire de la Pologne. Aux termes du Pacte, la frontière entre l'Union soviétique et le Reich devait longer les rivières Narew, Vistule et San. Le pacte permettait à Hitler d'attaquer plus facilement la Pologne. Il a sécurisé le front oriental. Grâce à lui, Staline gagna du temps pour se réarmer dans une éventuelle guerre contre le Reich. Le pacte signé est appelé le quatrième partage de la Pologne. Sous ce régime, la Pologne fut attaquée en septembre 1939.

W następstwie podpisania paktu Ribbentrop-Mołotow, zwanego też paktem Hitler-Stalin, po ataku Niemiec hitlerowskich na Polskę 1 września 1939 r., już 17 września 1939 r. od strony wschodniej Polskę zaatakował Związek Sowiecki. Pakt, w formie umowy międzynarodowej podpisany 23 sierpnia 1939 roku, a będący formalnie paktem o nieagresji pomiędzy III Rzeszą i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, zgodnie z tajnym protokołem dodatkowym, stanowiącym załącznik do oficjalnego dokumentu umowy, dotyczył rozbioru terytoriów lub rozporządzenia niepodległością suwerennych państw: Polski, Litwy, Łotwy, Estonii, Finlandii i Rumunii. Pakt ten bywa także określany jako IV rozbiór Polski.

Suite à la signature du pacte Ribbentrop-Molotov, également connu sous le nom de pacte Hitler-Staline, après l'attaque de l'Allemagne nazie contre la Pologne le 1er septembre 1939, la Pologne fut attaquée de l'est par l'Union soviétique le 17 septembre 1939. Le pacte, sous la forme d'un accord international signé le 23 août 1939, qui était formellement un pacte de non-agression entre le Troisième Reich et l'Union des Républiques socialistes soviétiques, conformément à un protocole additionnel secret, constituant une annexe à l'accord officiel document de l'accord, concernait le partage des territoires ou la régulation de l'indépendance des États souverains : Pologne, Lituanie, Lettonie, Estonie, Finlande et Roumanie. Ce pacte est également appelé le 4e partage de la Pologne.

Zbrodnie niemieckie w Polsce w liczbach

- Około 6'028'000 Polaków zamordowanych przez Niemców w czasie okupacji
- Z czego ok. 2'700'000 obywateli polskich pochodzenia żydowskiego
- Straty wojenne w wysokości ponad 700 miliardów dolarów amerykańskich
- Porwanie i deportacja 200 tys. dzieci polskich, Po wojnie udało się odzyskać zaledwie 10-15% dzieci (ok. 30 tys.).
- 590'000 ofiar dotkniętych trwałym kalectwem
- 43 % dóbr kulturalnych Polski
- 66% strat zbiorów bibliotecznych (zniszczono 22 miliony książek)
- 500'000. pojedynczych egzemplarzy dzieł sztuki i obiektów zabytkowych

Les crimes allemands en Pologne en chiffres

- environ 6 028 000 Polonais assassinés par les Allemands pendant l'occupation
- Dont environ 2.700.000 citoyens polonais d'origine juive
- Des pertes de guerre s'élevant à environ 700 milliards de dollars américains
- Enlèvement et déportation de 200 000 personnes Enfants polonais Après la guerre, seuls 10 à 15 % des enfants (environ 30 000) ont été récupérés.
- 590 000 victimes souffrant d'invalidité permanente
- 43% du patrimoine culturel de la Pologne
- 66% de perte des collections des bibliothèques (22 millions de livres détruits)
- 500'000 exemplaires uniques d'œuvres d'art et d'objets historiques

Okupacja sowiecka, która doprowadziła do ludobójstwa w Katyniu i masowych deportacji Polaków na wschód, jest też przyczyną trwałej utraty Kresów Wschodnich i pozbawienia Rzeczypospolitej niepodległości na kilkadziesiąt następnych lat. Straty osobowe i materialne tej agresji, do dziś nie są, nawet w przybliżeniu, oszacowane.

L'occupation soviétique, qui a conduit au génocide de Katyn et aux déportations massives de Polonais vers l'Est, est également à l'origine de la perte définitive des frontières orientales et de la privation de l'indépendance de la Pologne pour plusieurs décennies. Les pertes personnelles et matérielles de cette agression, à ce jour, ne sont pas estimées, même approximativement.

Celem zarówno Niemiec nazistowskich jak i Rosji sowieckiej była fizyczna eliminacja inteligencji i najbardziej wykształconych przedstawicieli polskiego Narodu, zniszczenie polskich dóbr kulturalnych i przemysłowych oraz raz na zawsze wymazanie z mapy niepodległej Polski.

L'objectif de l'Allemagne nazie et de la Russie soviétique était l'élimination physique de l'intelligentsia et des représentants les plus instruits de la Nation polonaise, la destruction des atouts culturels et industriels et l'effacement une fois pour toutes de la carte de la Pologne indépendante.

Polaków wywożono na Syberie w bydłych wagonach, bez dostępu do toalet, wody i jedzenia przy 40-stopniowym mrozie. / Les Polonais ont été déportés en Sibérie dans des wagons à bestiaux, sans accès aux toilettes, à l'eau ou à la nourriture, par un froid de -40 degrés.

Już w latach poprzedzających II Wojnę Światową, Stalin zaczął eliminować Polaków w ZSRR. Mordowano całe polskie rodziny i masowo wywożono Polaków na Syberię, gdzie ginęli w okrutnych warunkach. Masowy mord na Polakach w sowieckiej Rosji w latach 1937-1938 był jednym z największych ludobójstw w historii naszego narodu. Ocenia się, że w wyniku działań NKWD zginęło ok. 140 tys. Polaków.

Avant la Seconde Guerre mondiale, Staline avait commencé à éliminer les Polonais en URSS. Des familles polonaises entières ont été assassinées et des Polonais ont été déportés en masse vers la Sibérie, où ils sont morts dans des conditions cruelles. Le massacre des Polonais en Russie soviétique en 1937-1938 fut l'un des plus grands génocides de l'histoire de notre nation. On estime qu'environ 140 000 Polonais sont morts des suites des actions du NKWD.

Niemieckie zbrodnie na ludności cywilnej i obozy koncentracyjne / Crimes allemands contre la population civile et les camps de concentration

Masowe egzekucje Polaków w Palmirach i okolicznych lasach w okresie okupacji niemieckiej w Polsce. / Exécutions massives de Polonais à Palmiry et dans les forêts environnantes pendant l'occupation allemande de la Pologne.

Dzieci polskie i żydowskie więzione mordowane w Auschwitz, i m.in. w obozie Polaków i Polaków pochodzenia żydowskiego niemieckim dla dzieci w Łodzi. / Des enfants polonais et juifs ont été enterrés les restes de 1700 Polonais et Polonais assassinés à Auschwitz et dans le camp d'origine juive assassinés par les Allemands, d'enfants allemand de Lodz, entre autres.

Katyn – sowiecka zbrodnia na polskiej inteligencji / Katyn - crime soviétique contre l'intelligentsia polonaise

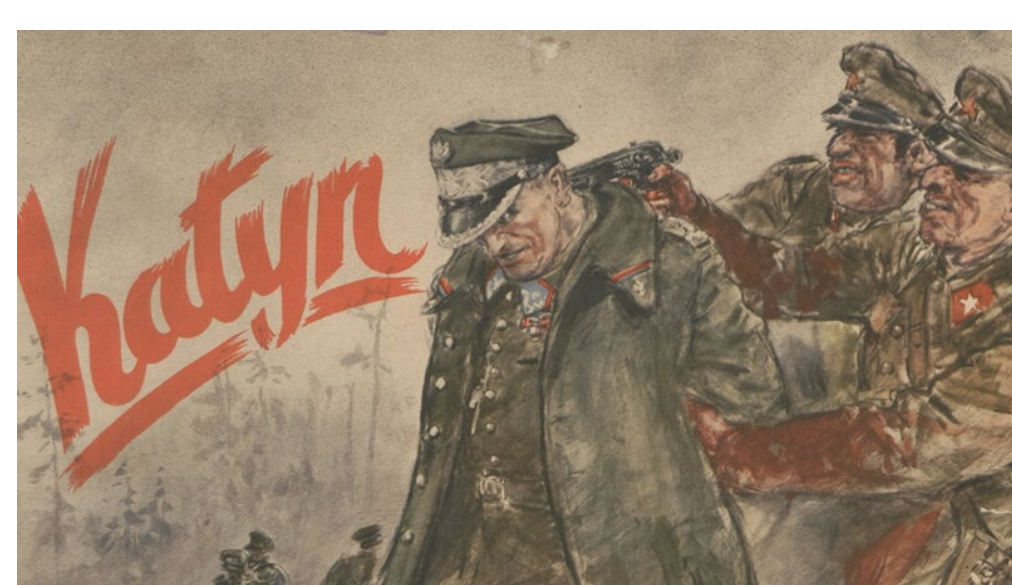
Ekshumacja ciał polskich oficerów zamordowanych przez Sowietów strzałem w tył głowy w Katyniu w 1940 r. / Exhumation des corps des officiers polonais assassinés par les Soviétiques d'une balle dans la nuque à Katyn en 1940.

Ofiary zbrodni katyńskiej pogrzebano w masowych grobach głównie w Katyniu, Miednoje, Piatichatkach i Bykowni. Byli to oficerowie, podoficerowie oraz szeregowi Wojska Polskiego, częściowo pochodzący z rezerwy: naukowcy, lekarze, inżynierowie, prawnicy, nauczyciele, urzędnicy państwowi, przedsiębiorcy, przedstawiciele wolnych zawodów. Rozstrzelani ponad prawie 22'000 Polaków dokonano w ścisłej tajemnicy. Wśród ofiar było 18 generałów, 350 pułkowników i podpułkowników, tysiące oficerów, 6000 policjantów i funkcjonariuszy innych służb mundurowych.

Les victimes du massacre de Katyn ont été enterrées dans des fosses communes, principalement à Katyn, Mednoje, Pyatichatky et Bykivnia. Il s'agissait d'officiers, de sous-officiers et de soldats de l'armée polonaise, certains provenant de la réserve : scientifiques, médecins, ingénieurs, avocats, enseignants, fonctionnaires, entrepreneurs, membres de professions libérales. L'exécution de plus de 22 000 Polonais s'est déroulée dans le plus grand secret. Parmi les victimes, on compte 18 généraux, 350 colonels et lieutenants-colonels, des milliers d'officiers, 6 000 policiers et agents d'autres services en uniforme.

Od początku okupacji niemieckiej w Polsce, Niemcy dopuszczali się codziennych, masowych zbrodni na ludności cywilnej. Polaków i Żydów rozstrzelano, wywożono do obozów śmierci lub palono żywcem. W samej tylko Warszawie przed wybuchem Powstania Warszawskiego (w którym zginęło prawie 170'000 osób), rozstrzelano ponad 5000 cywilów. Szczególnym miejscem kaźni pozostają Palmiry, gdzie rozstrzelano i wrzucono do anonimowych dołów ciała ponad 3 tysiące Warszawiaków, wśród których Niemcy uśmiercili wielu przedstawicieli polskiej elity politycznej, intelektualnej i kulturalnej.

Dès le début de l'occupation allemande de la Pologne, les Allemands ont commis quotidiennement des crimes de masse contre la population civile. Polonais et Juifs ont été fusillés, transportés dans des camps de la mort ou brûlés vifs. Rien qu'à Varsovie, plus de 5 000 civils ont été fusillés avant le déclenchement de l'insurrection de Varsovie (qui a fait près de 170 000 morts). Un lieu d'exécution particulier restera Palmiry, où les corps de plus de 3 000 Varsoviens ont été fusillés et jetés dans des fosses anonymes, parmi lesquels les Allemands ont tué de nombreux représentants de l'élite politique, intellectuelle et culturelle polonaise.

Powojenny terror stalinowski

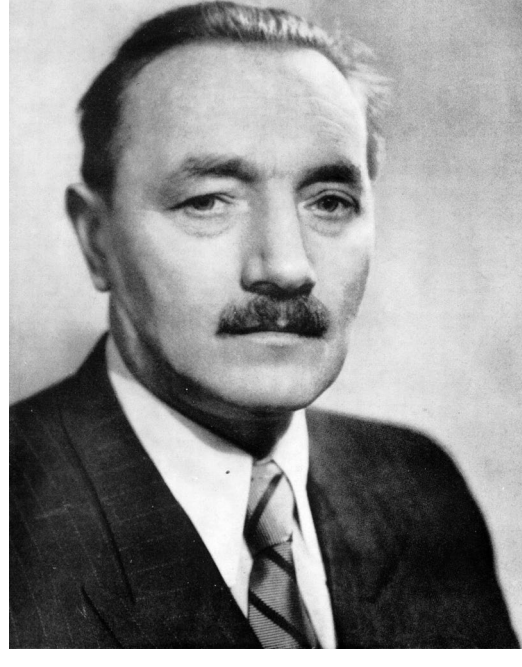
Terreur stalinienne d'après-guerre

Komuniści, przejmując władzę w Polsce po II wojnie światowej, wiedzieli jak nikła jest ich popularność w społeczeństwie. Swoją siłę zawdzięczali przede wszystkim poparciu Stalina i przebywających w Polsce zbrojnych formacji sowieckich.

Pierwsze powojenne głosowanie powszechne, czyli referendum, w którym wzięli udział Polacy, nie miało, wbrew ustaleniom w Jałcie, nic wspólnego z demokracją, a tym bardziej nie było „wolne i nieskrępowane”. Autentyczne referendum ukazałoby sprzeciw społeczeństwa wobec narzuconej władzy sowieckiej.

Lorsque les communistes ont pris le pouvoir en Pologne après la Seconde Guerre mondiale, ils savaient à quel point ils étaient peu populaires dans la société. Ils devaient surtout leur pouvoir au soutien de Staline et des formations armées soviétiques en Pologne. Le premier vote populaire d'après-guerre, ou référendum, auquel les Polonais ont participé n'avait, contrairement à ce qui avait été convenu à Yalta, rien à voir avec la démocratie, et encore moins avec la notion de "libre et sans entraves". Un véritable référendum aurait montré l'opposition de la population au régime soviétique imposé.

W wyniku sfałszowanych wyborów i stworzeniu marionetkowego sowieckiego rządu w Lublinie w roku 1945, na czele okupowanej Polski stanął Bolesław Bierut (1892 – 1956), sowiecki agent i namiestnik Stalina w Polsce. Współodpowiedzialny za masowe represje, morderstwa polityczne, demontaż ustroju demokratycznego i fałszerstwa wyborcze, miał na rękach krew tysięcy ofiar komunistycznego terrorku.

À la suite d'élections truquées et de la création d'un gouvernement fantoche soviétique à Lublin en 1945, Bolesław Bierut (1892 - 1956), agent soviétique et gouverneur de Staline en Pologne, devint le leader de la Pologne occupée. Co-responsable de répressions de masse, d'assassinats politiques, de démantèlement du système démocratique et de fraude électorale, il avait sur les mains le sang de milliers de victimes de la terreur communiste.

Celem rozprawienia się z przeciwnikami sowieckiej dyktatury w Polsce powołano Ministerstwo Bezpieczeństwa publicznego (MBP), które było głównym narzędziem terrorku w stalinowskiej Polsce. Miejszem szczególnie strasznym i okrutnym, słynącym z bestialstwa i okrucieństwa był Departament Śledczy, na którego czele stał pułkownik Józef Różański (1907 – 1981), pierwotnie Józef Goldberg, prawnik, oficer NKWD, poseł na Sejm Ustawodawczy i zbrodniarz stalinowski.

Afin de lutter contre les opposants à la dictature soviétique en Pologne, le ministère de la Sécurité publique (MBP) a été créé, qui était le principal instrument de terreur dans la Pologne stalinienne. Un endroit particulièrement terrible et cruel, célèbre pour sa brutalité et sa cruauté, était le Département d'enquête, dirigé par le colonel Józef Różański (1907 - 1981), à l'origine Józef Goldberg, avocat, officier du NKVD, membre du Sejm législatif et criminel stalinien.

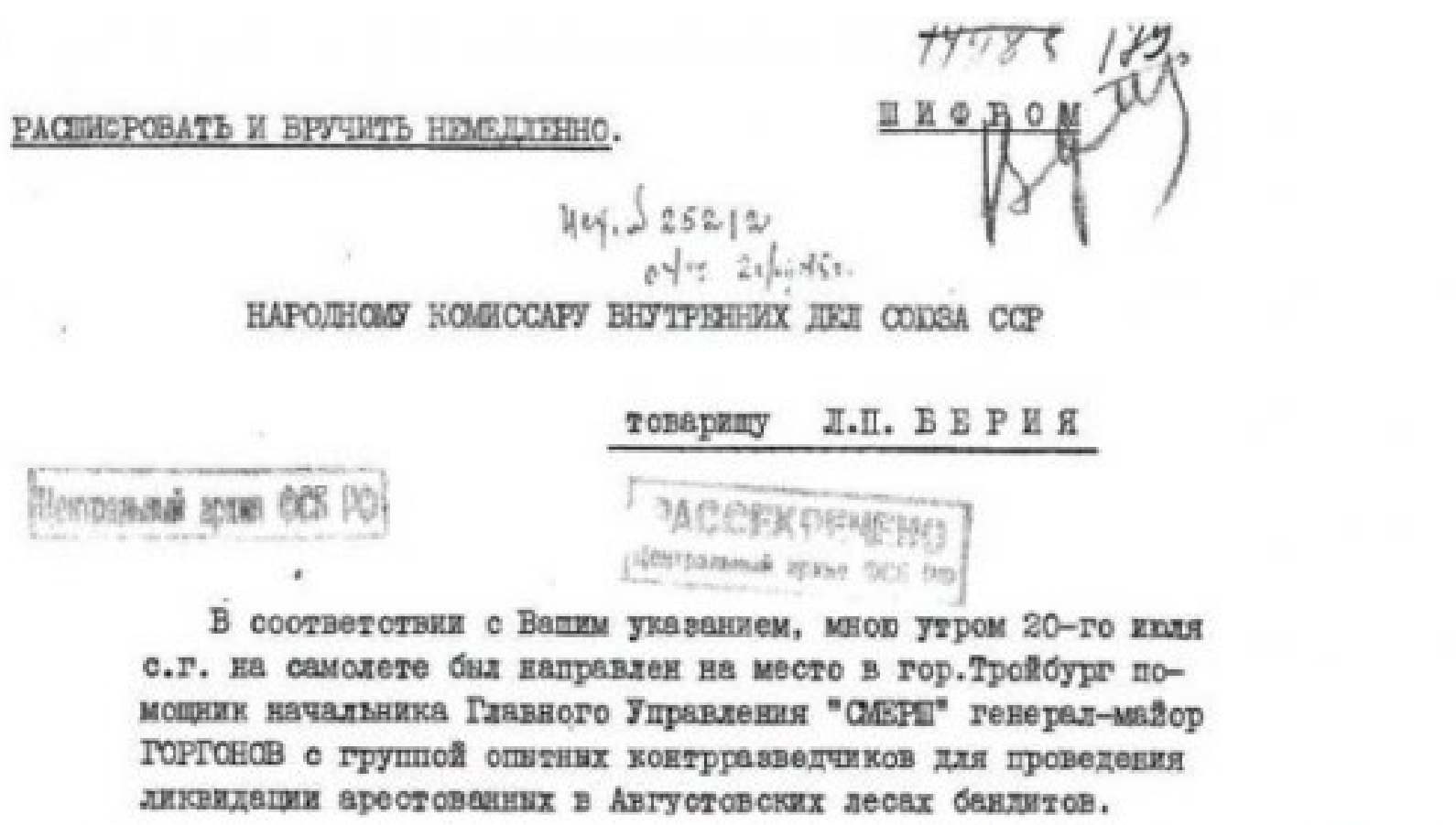
Natychmiast po zajęciu Polski przez sowieckich okupantów, rozpoczęły się masowe represje w stosunku do członków Armii Krajowej, inteligencji, mieszczaństwa oraz chłopów, niegodzących się na przymusową kolektywizację ziemi.

Immédiatement après l'occupation de la Pologne par les occupants soviétiques, des répressions massives ont commencé contre les membres de l'Armée de l'Intérieur, l'intelligentsia, la classe moyenne et les paysans qui n'acceptaient pas le transfert forcé des terres aux fermes collectives.

Mordy na żołnierzach podziemia antykomunistycznego

Assassinat de soldats clandestins anticommunistes

OBLAWA AUGUSTOWSKA / RAFLE D'AUGUSTÓW

Od 10 do 25 lipca 1945 wojska sowieckie wspomagane przez UB przeprowadziły szeroko zakrojoną akcję pacyfikacyjną obejmującą tereny Puszczy Augustowskiej i jej okolic. Oddziały sowieckie otaczały tamtejsze wsie, aresztując ich mieszkańców podejrzanych o kontakty z partyzantką niepodległościową. Zatrzymano ponad 7000 osób, więzionych w obozach filtracyjnych, gdzie torturowano i przesłuchiowano zatrzymanych, skrupowanych drutem kolczastym w dołach zalanych wodą pod gołym niebem. Około 600 osób narodowości polskiej zostało wywiezionych w nieznanym kierunku i do dziś ich nie odnaleziono. Podejrzewa się, że zostały one zamordowane w okolicach Grodna.

Du 10 au 25 juillet 1945, les troupes soviétiques aidées par la police politique (UB) ont mené une vaste opération de pacification sur le territoire de la forêt vierge d'Augustów et ses environs. Les troupes soviétiques ont encerclé les villages locaux, arrêtant leurs habitants soupçonnés d'avoir des contacts avec les partisans de l'indépendance. Plus de 7000 personnes ont été arrêtées, emprisonnées dans des camps de filtration où les détenus sont torturés et interrogés, attachés avec du fil barbelé dans des fosses à ciel ouvert inondées d'eau. Environ 600 personnes de nationalité polonaise ont été emmenées dans une direction inconnue et n'ont pas été retrouvées à ce jour. On soupçonne qu'elles ont été assassinées près de Grodno.

Tortury i morderstwa polityczne

Tortures et assassinats politiques

Komunistyczni oprawcy więzili i torturowali członków Armii Krajowej i niepodległościowego podziemia w wielu ubeckich katowniach, znajdujących się najczęściej w zimnych i mokrych piwnicach. Tam bito, torturowano, poniżano, głodzono i katowano polskich patriotów.

Les tortionnaires communistes ont emprisonné et torturé des membres de l'Armée de l'Intérieur et de la Résistance dans de nombreuses chambres de torture de la police secrète, généralement situées dans des sous-sols froids et humides. Les patriotes polonais y étaient battus, humiliés, affamés et torturés.

Na tych, którzy nie dawali się złapać, zastawiano pułapki, wysyłano oddziały komunistycznych siepaczy, osaczano agentami tajnej policji, a po dopadnięciu, zabijano w bestialski sposób bez sądu, często wrzucając ciała do anonimowych dołów śmierci.

Des pièges étaient tendus à ceux qui ne se laissaient pas prendre, des escouades d'hommes de main communistes étaient envoyées, ils étaient encerclés par des agents de la police secrète et, une fois pris, ils étaient tués de manière bestiale, sans procès, souvent en jetant les corps dans des fosses communes anonymes.

Morderstwo Witolda Pileckiego

Le meurtre de Witold Pilecki

Witold Pilecki, polski bohater narodowy, który dobrowolnie dał się złapać i umieścić w obozie w Auschwitz, aby później zorganizować z niego ucieczkę i dostarczyć aliantom szczegółowy raport na temat zagłady Żydów w niemieckich obozach koncentracyjnych.

Witold Pilecki, héros national polonais qui s'est volontairement laissé capturer et placer dans le camp d'Auschwitz pour ensuite en organiser l'évasion et fournir aux Alliés un rapport détaillé sur l'extermination des Juifs dans les camps de concentration allemands.

Proces Witolda Pileckiego w 1948 roku. / Procès de Witold Pilecki en 1948.

15 maja 1948 roku, po parodii procesu, Witold Pilecki został skazany na karę śmierci i stracony strzałem w tył głowy. Miejsce jego pochówku jest do dziś nieznanne.

Le 15 mai 1948, à l'issue d'une parodie de procès, Witold Pilecki est condamné à mort et exécuté d'une balle dans la nuque. Le lieu de son enterrement reste inconnu à ce jour.

Sylwetki najbardziej zwyrodniałych morderców i katów komunistycznych torturujących polskich patriotów w Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego. Wszyscy dożyli spokojnej starości w Polsce Ludowej i nigdy nie zostali osądzeni.

Profil des assassins les plus dégénérés et des bourreaux communistes qui torturent les patriotes polonais au sein de l'Office de la sécurité publique. Tous ont vécu une vieillesse paisible dans la Pologne populaire et n'ont jamais été jugés.

Stefan Michnik (brat Adama Michnika z Gazety Wyborczej) zmarł spokojnie w Wielkiej Brytanii w roku 2023, po wielokrotnej odmowie ekstradycji do Polski.

Stefan Michnik (frère d'Adam Michnik de Gazeta Wyborcza) est mort paisiblement au Royaume-Uni en 2023, après des refus répétés d'extradition vers la Pologne.

"Władza ludowa" przeciwko Narodowi Le « pouvoir du peuple » contre la Nation

POZNAN CZERWIEC 1956 / POZNAN JUIN 1956

MARZEC 1968 / MARS 1968

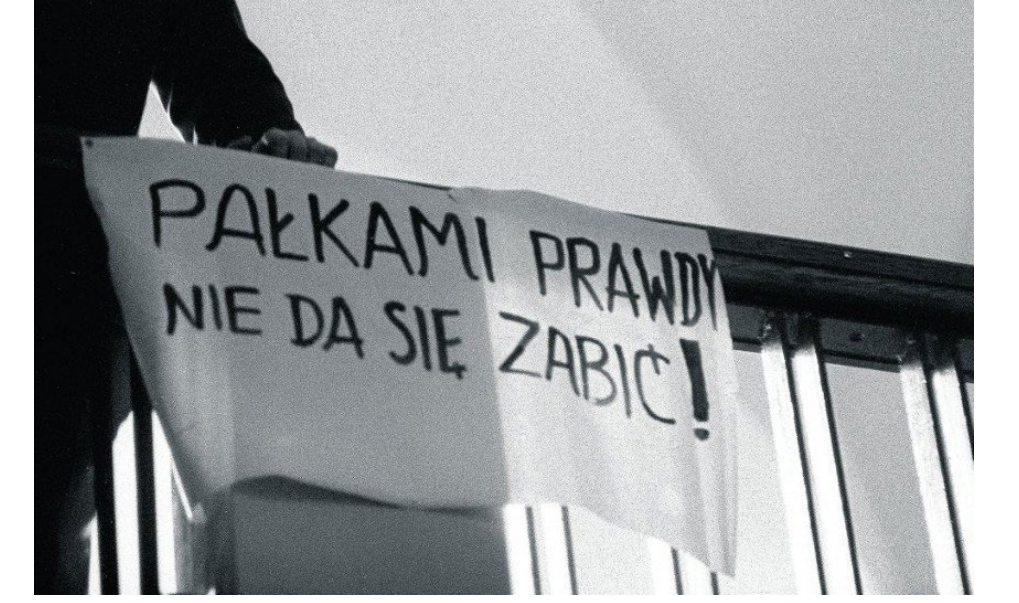

Manifestujący robotnicy Poznania w czerwcu 1956 r. Strajk wybuchł w tzw. czarny czwartek w zakładach metalowych Cegielskiego i przerodził się w spontaniczny protest przeciw władzy. / Ouvriers manifestant à Poznan en juin 1956. La grève a éclaté le matin du "jeudi noir" à l'usine poznańskich robotników. / Drapeau taché métallurgique Cegielski et s'est transformée en de sang porté par les ouvriers de Poznan. une protestation spontanée contre les autorités.

Zakrwawiona flaga niesiona przez gręwa a éclaté le matin du "jeudi noir" à l'usine poznańskich robotników. / Drapeau taché métallurgique Cegielski et s'est transformée en de sang porté par les ouvriers de Poznan. une protestation spontanée contre les autorités.

27 czerwca 1956 r. doszło do krwawych starć mieszkańców Poznania ze służbami bezpieczeństwa oraz wojskiem. W czasie starć zginęło ponad 70 osób, a kilkaset osób zostało rannych. Zajścia odbiły się głośnym echem w całym kraju i poza jego granicami. Początek wydarzeniom poznańskim dały żądania poprawy warunków bytowych: podwyżki płac, zmniejszenia norm wydajności pracy oraz obniżki cen. Domagano się swobód politycznych i religijnych, pojawiły się hasła: "Wolności", "Prawa" oraz "My chcemy Boga". 12 lat później, w marcu 1968 r. na tle ostrej walki frakcyjnej wewnątrz rządzącej Polską Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (PZPR), nastąpił kryzys społeczny będący skutkiem rozczarowania systematycznym kurczeniem się obszaru swobód obywatelskich i demokracji oraz wiele manifestacji na terenie całego kraju, brutalnie tłumionych przez komunistyczną milicję i służby specjalne.

Le 27 juin 1956, des affrontements sanglants opposent les habitants de Poznań aux services de sécurité et à l'armée. Au cours de ces affrontements, plus de 70 personnes ont trouvé la mort et plusieurs centaines ont été blessées. Ces événements ont eu des répercussions dans tout le pays et à l'étranger. Les événements de Poznań ont commencé par des demandes d'amélioration des conditions de vie : augmentation des salaires, réduction des normes de productivité du travail et baisse des prix. Les libertés politiques et religieuses sont réclamées et des slogans apparaissent : "Libertés", "Droits" et "Nous voulons Dieu". 12 ans plus tard, en mars 1968, dans le contexte d'une lutte féroce entre factions au sein du Parti ouvrier unifié polonais (PZPR) au pouvoir, une crise sociale est née de la désillusion face au rétrécissement systématique de l'espace des libertés civiles et de la démocratie, et de nombreuses manifestations ont eu lieu dans tout le pays, brutalement réprimées par la police communiste et les services secrets.

Uczestników manifestacji studenckich i robotniczych w marcu 1968 r. komunistyczna władza poddała masowym represjom (pobicia, aresztowania, "ścieżki zdrowia"). / Les participants aux manifestations étudiantes et ouvrières de mars 1968 ont été soumis à une répression massive de la part des autorités communistes (passages à tabac, arrestations, "parcours de santé").

Przez cały okres totalitarnego reżimu w Polsce a latach 1945-1989, władze komunistyczne tłumiły w krwawy sposób, z pomocą Moskwy, wszelkie dążenia wolnościowe Narodu. Strzelano do manifestantów, a niepokornych wrzucano do więzień lub mordowano w skrytobójczy sposób.

Pendant toute la période du régime totalitaire en Pologne, de 1945 à 1989, les autorités communistes ont réprimé dans le sang, avec l'aide de Moscou, toutes les aspirations à la liberté de la Nation. On titrait sur les manifestants, on jetait les rebelles en prison ou on les assassinait.

REWOLTA W GRUDNIU 1970 / RÉVOLTE EN DÉCEMBRE 1970

Polacy nigdy nie poddali się zaborcom, nigdy nie porzucili marzeń o niepodległości. O odebraną im wolność walczyli wszędzie, gdzie było to możliwe, niejednokrotnie dając się omamić czczym obietnicom, przelewając krew i ginąc za nie swoją sprawę. Gdy niosące z sobą nadzieję na niepodległość Powstania Listopadowe i Styczniowe zakończyły się klęską. Synonimem polskich zrywów narodowo-wyzwoleńczych stały się bolesne słowa „gloria victis” – „chwała zwyciężonym”. Słowa tak mocno wyryte w polskiej świadomości, że zdeterminowały nasze podejście do historii.

Les Polonais ne se sont jamais rendus aux envahisseurs, n'ont jamais abandonné leurs rêves d'indépendance. Ils se sont battus pour la liberté qui leur était enlevée partout où c'était possible, se laissant souvent tromper par de vaines promesses, versant du sang et mourant pour leur cause. En portant l'espoir de l'indépendance. Les soulèvements de novembre 1830 et de janvier 1863 se sont soldés par une défaite. Les mots douloureux "gloria victis" - "gloire aux vaincus" - sont devenus synonymes de soulèvements de libération nationale polonais. Des mots si profondément gravés dans la conscience polonaise qu'ils ont déterminé notre approche de l'histoire.

Manifestujący robotnicy Gdańska i Gdyni w grudniu 1970 r. Manifestacje zostały w krwawy sposób zdławione przez komunistyczne władze za pomocą czołgów, milicji i wojska. Robotnicy podpalił komitet wojewódzkiej partii i domagali się odwołania podwyżek cen żywności. Na ulicach Gdańska, Gdyni, Szczecina i Elbląga zginęło 45 osób, a 1165 odniosło rany. / Manifestation des travailleurs de Gdansk et de Gdynia en décembre 1970. Les autorités communistes ont ensanglanté les manifestations en utilisant des chars, la milice et l'armée. Les travailleurs ont mis le feu au comité provincial du parti ouvrier et ont exigé l'annulation des hausses de prix des denrées alimentaires. Dans les rues de Gdansk, Gdynia, Szczecin et Elblag, 45 personnes ont été tuées et 1 165 blessées.

STAN WOJENNY – GRUDZIEŃ 1981 / LOI MARTIALE – DÉCEMBRE 1981

Stan Wojenny w Polsce w latach 1981–1983 został wprowadzony przez komunistyczną władzę (w porozumieniu z Moskwą) 13 grudnia 1981 roku na terenie całej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, niezgodnie z Konstytucją. Na czele wojskowej junty stanął generał Wojciech Jaruzelski. W trakcie Stanu Wojennego internowano łącznie 10'131 działaczy związanych z Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, a życie straciło około 40 osób, w tym 9 górników z Kopalni „Wujek”.

La loi martiale en Pologne en 1981-1983 a été introduite par le régime communiste (en accord avec Moscou) le 13 décembre 1981 sur l'ensemble du territoire de la République populaire de Pologne, en violation de la Constitution. La junte militaire était dirigée par le général Wojciech Jaruzelski. Pendant la loi martiale, un total de 10'131 militants liés au syndicat autonome indépendant "Solidarność" ont été internés, et environ 40 personnes ont perdu la vie, dont 9 mineurs de la mine "Wujek".

Pacyfikacja kopalni „Wujek” – największa zbrodnia stanu wojennego
La pacification de la mine "Wujek" - le plus grand crime de la loi martiale

16 grudnia 1981 r., w czasie pacyfikacji strajku w Kopalni Węgla Kamiennego Wujek w Katowicach, milicja użyła broni palnej; zginęło dziewięciu górników, wielu zostało rannych. Śmierć górników kopalni Wujek była największą tragedią stanu wojennego. Oprawcy z ZOMO oraz ich mocodawcy, m.in. generał Kiszczak, nigdy nie ponieśli odpowiedzialności, a wszystkie wyroki skazujące uchylał Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Le 16 décembre 1981, lors de la pacification d'une grève dans la mine de charbon de Wujek à Katowice, la milice a fait usage d'armes à feu ; neuf mineurs ont été tués et de nombreux autres blessés. La mort des mineurs de la mine de Wujek a été la plus grande tragédie de la loi martiale. Les auteurs du ZOMO et leurs commanditaires, dont le général Kiszczak, n'ont jamais eu à répondre de leurs actes, et toutes les condamnations ont été annulées par la cour d'appel de Varsovie.

Komuniści w walce z Kościołem

Les communistes dans la lutte contre l'Église

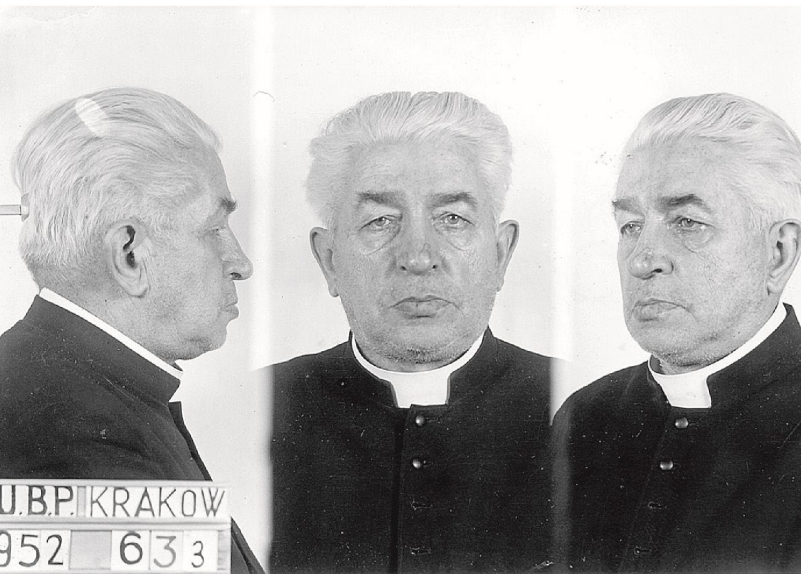

Między 1939 a 1945 około 3000 polskich duchownych katolickich straciło życie, co stanowiło 18 procent liczby wszystkich duchownych według danych sprzed niemieckiej i rosyjskiej okupacji. 1992 duchownych zginęło w obozach koncentracyjnych.

Entre 1939 et 1945, quelque 3 000 membres du clergé catholique polonais ont perdu la vie, soit 18 % du nombre total de membres du clergé selon les données antérieures à l'occupation allemande et russe. 1992 membres du clergé sont morts dans des camps de concentration.

W styczniu 1953 r. odbył się ustawiony "proces" księży krakowskich. Trzech księży skazano na śmierć, a pozostałych na wieloletnie więzienie. Pod listem popierającym farsę procesu podpisała się m.in. Wisława Szymborska, późniejsza laureatka nagrody Nobla.

En janvier 1953, un "procès" truqué des prêtres de Cracovie a eu lieu. Trois prêtres sont condamnés à mort et les autres à de nombreuses années d'emprisonnement. Une lettre soutenant la farce du procès a été signée, entre autres, par Wisława Szymborska, plus tard lauréate du prix Nobel.

General sowiecki Iwan A. Sierow był autorem szczegółowego planu walki z Kościołem w Polsce, natomiast ważniejsze decyzje dotyczące polityki kościelnej zapadały w Moskwie i podejmował je sam Stalin. W 1949 roku Bierut podczas wizyty w Moskwie otrzymał następującą dyrektywę od Stalina: „Przy klerze: nie zrobicie nic, dopóki nie dokonacie rozłamu na dwie odrębne przeciwstawne sobie grupy. (...) Propaganda masowa to rzecz konieczna, ale samą propagandą nie zrobi się tego, co trzeba (...) bez rozłamu wśród kleru nic nie wyjdzie”.

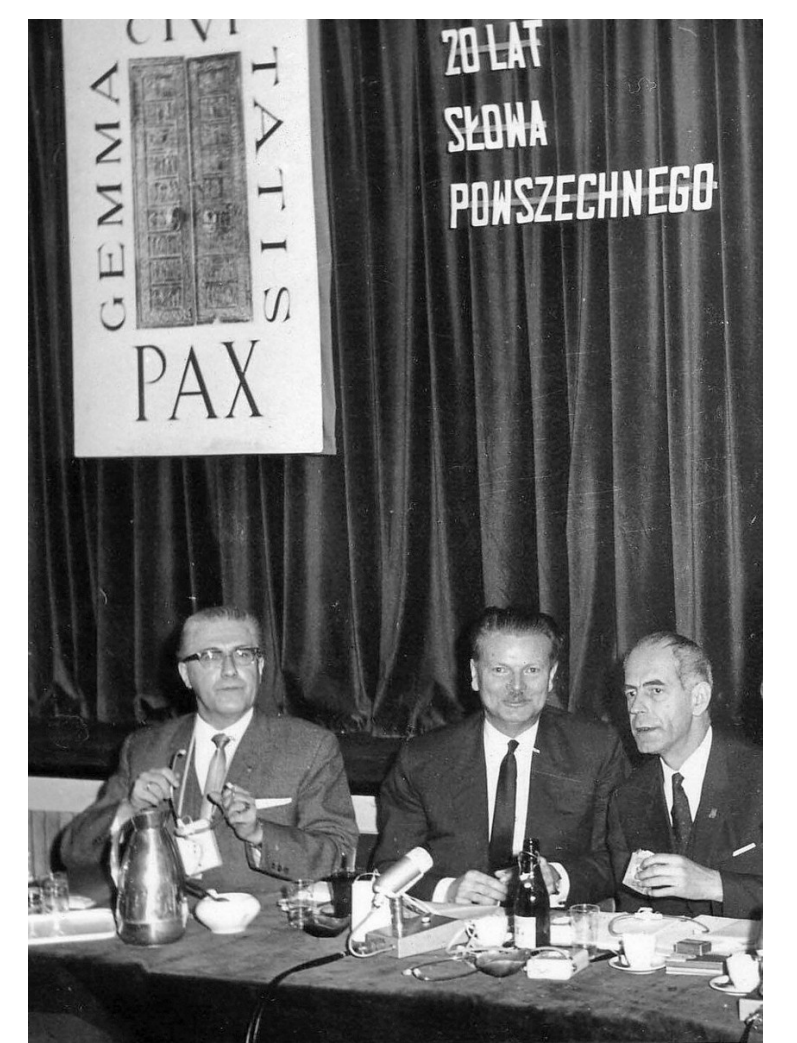
Le général soviétique Ivan A. Serov est l'auteur du plan détaillé de lutte contre l'Église en Pologne, tandis que les décisions les plus importantes concernant la politique de l'Église sont prises à Moscou et par Staline lui-même. En 1949, lors d'une visite à Moscou, Bierut reçut de Staline la directive suivante : « Avec le clergé, vous ne ferez rien tant que vous ne le diviserez pas en deux groupes distincts et opposés. (...) La propagande de masse est une chose nécessaire, mais la propagande seule ne fera pas ce qu'il faut (...) sans une scission au sein du clergé, il n'en sortira rien ».

Inwigilacja, penetracja i podział Kościoła przez komunistów

Surveillance, pénétration et division de l'Église par les communistes

We 1949 komuniści zapoczątkowali rozbijającą działalność księży "postępowych". Ruch ten współpracował ze Stowarzyszeniem PAX, organizacją katolików świeckich godzącą socjalizm z katolicyzmem. W planach władz PRL, celem ruchu „księży postępowych” miało być rozbicie jedności polskich katolików i hierarchii kościelnej.

En 1949, les communistes initient les activités subversives des prêtres "progressistes". Ce mouvement collaborait avec l'association PAX, une organisation de laïcs catholiques conciliant socialisme et catholicisme. Dans les plans des autorités communistes, l'objectif du mouvement des "prêtres progressistes" était de briser l'unité des catholiques polonais et de la hiérarchie ecclésiastique.

Tadeusz Mazowiecki oraz założyciel PAX, Bolesław Piasecki. / Tadeusz Mazowiecki et le fondateur de PAX, Bolesław Piasecki

Władze komunistyczne od zakończenia II wojny światowej, w imię tzw. świeckiego państwa, podjęły bezpardonową walkę z Kościołem katolickim. Leninowsko-marksistowska partia rościła sobie prawo do decydowania o sumieniach i życiu religijnym obywateli.

Les autorités communistes depuis la fin de la Seconde Guerre mondiale, au nom de ce qu'on appelle État laïc, a entamé une lutte impitoyable contre l'Église catholique. Le parti léniniste-marxiste revendiquait le droit de décider de la conscience et de la vie religieuse des citoyens.

Walka o krzyże w szkołach

Lutte pour les crucifix dans les écoles

Jako pierwsze zagrożenie dla sowieckiej dyktatury, komuniści widzieli Kościół i przywiązanie Polaków, a szczególnie młodzieży, do wiary i tradycji. Dlatego już w 1951 roku, nakazano usunięcie krzyży i religii ze szkół. Spotkało się to z falą protestów podejmowanych przez uczniów, nauczycieli i rodziców w obronie krzyża w szkole.

Les communistes voyaient dans l'Église et dans l'attachement des Polonais, en particulier des jeunes, à la foi et à la tradition, la première menace pour la dictature soviétique. C'est pourquoi, dès 1951, ils ont ordonné le retrait des crucifix et de la religion des écoles. Cette décision a été accueillie par une vague de protestations d'élèves, d'enseignants et de parents pour défendre la croix à l'école.

Specjalne struktury komunistycznej władzy do walki z Kościołem

Structures spéciales du pouvoir communiste pour combattre l'Église

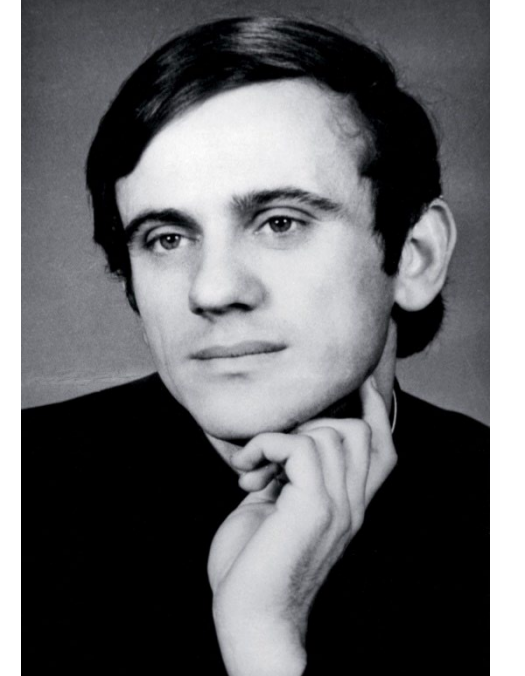
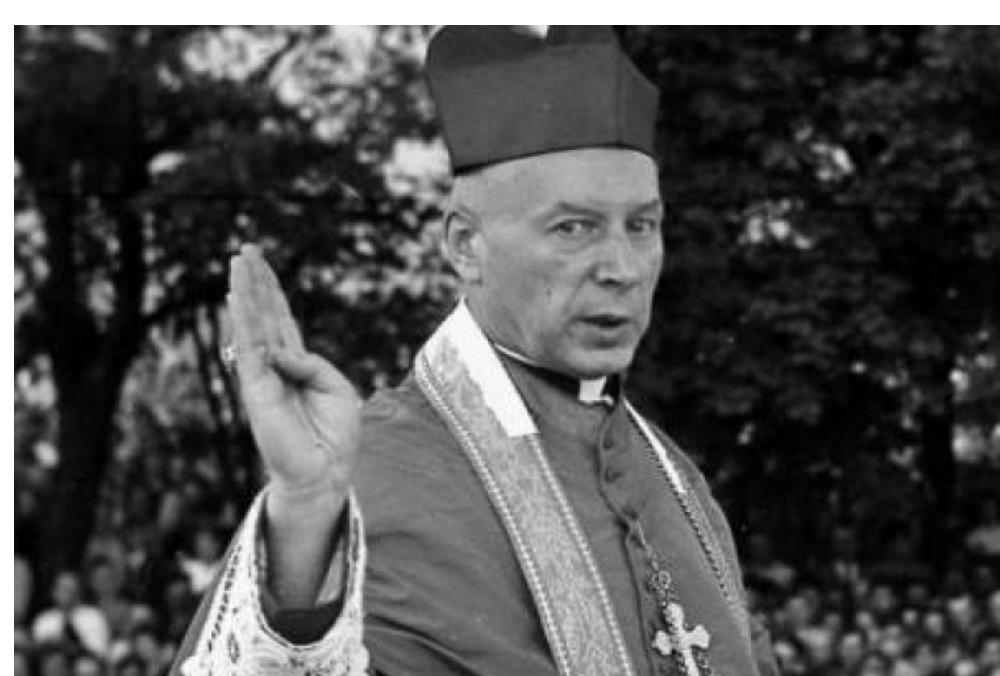
Od samego początku istnienia "Polski Ludowej" jednym z najważniejszych zadań komunistycznych organów bezpieczeństwa, powielających wzorce sowieckie, było zwalczanie Kościoła katolickiego. W latach 1945-1953 Kościołem zajmował się Wydział V Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego, kierowany przez sadystyczną zbrodniarkę stalinowską, Julię Brystygierową, stawiająca sobie za cel rozbicie Kościoła i jego likwidację. W kolejnych latach powstały wydziały specjalne: Departament XI, przekształcony później w Departament VI, a w końcu w 1962 r., Departament IV do inwigilacji Kościoła oraz jego zwalczania w kraju i za granicą. Departament IV (po reorganizacji w 1973 r.) przetrwał aż do roku 1989.

Dès le début de la "Pologne populaire", l'une des tâches les plus importantes des organes de sécurité communistes, copiant les modèles soviétiques, a été de combattre l'Église catholique. Entre 1945 et 1953, l'Église a été traitée par le département V du ministère de la sécurité publique, dirigé par la criminelle stalinienne sadique Julia Brystygierowa, dont l'objectif était de briser l'Église et de la liquider. Au cours des années suivantes, des départements spéciaux ont été créés : Le Département XI, transformé plus tard en Département VI, et enfin, en 1962, le Département IV, chargé de la surveillance de l'Église et de sa répression à l'intérieur et à l'extérieur du pays. Le département IV (après sa réorganisation en 1973) a survécu jusqu'en 1989.

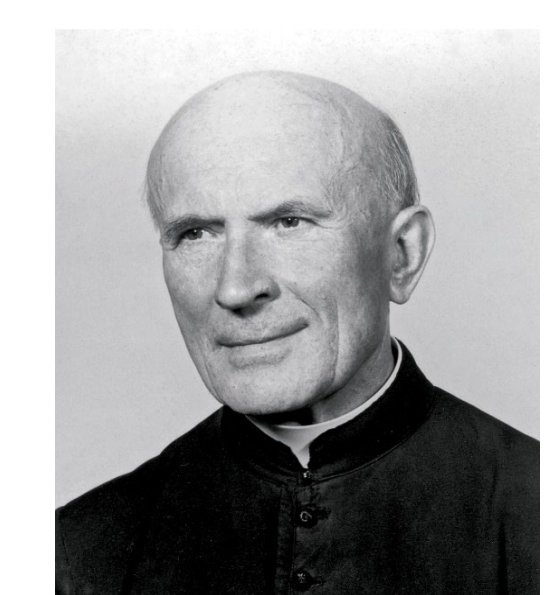
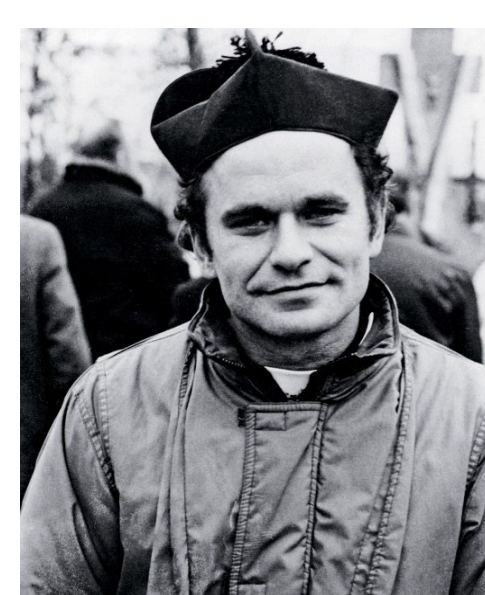
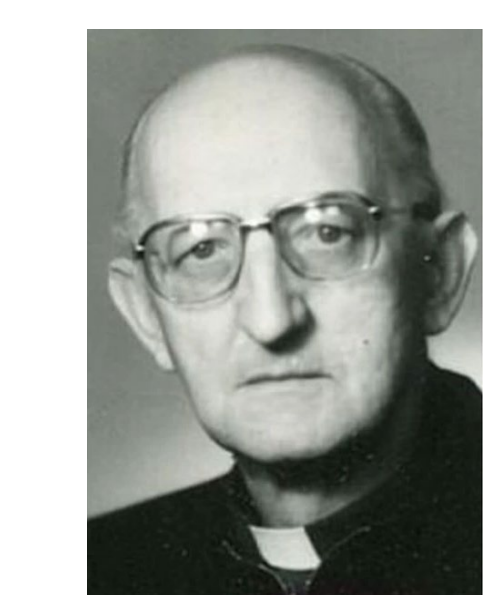
Brutalne morderstwo błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki

Le meurtre brutal du bienheureux père Jerzy Popieluszko

Wśród wielu ofiar komunistycznego terrorku trzeba wspomnieć zakatowanego i dobitego kilkoma strzałami w głowę ks. Michała Rapacza (11.03.1946), aresztowanie Prymasa Kardynała Stefana Wyszyńskiego (25.09.1953) i jego paroletnie internowanie oraz śmierć ks. Romana Kotlarza, głosiciela kazań w obronie godności uczestników robotniczego zrywu w Radomiu w roku 1976, śmiertelnie pobitego przez służbę bezpieczeństwa.

Parmi les nombreuses victimes de la terreur communiste, il convient de mentionner le père Michał Rapacz, qui a été torturé et abattu de plusieurs balles dans la tête (11.03.1946), l'arrestation du cardinal primat Stefan Wyszyński (25.09.1953) et sa détention pendant plusieurs années, ainsi que la mort du père Roman Kotlarz, qui a prêché pour la défense de la dignité des participants à la révolte ouvrière de Radom en 1976 et a été mortellement battu par les services de sécurité.

Od lewej: ks. Franciszek Blachnicki, ks. Stanisław Suchowolec, ks. Sylwester Zych i ks. Stefan Niedziela, wszyscy prawdopodobnie zamordowani przez oprawców z SB. W przeciwieństwie do ks. Jerzego Popiełuszki, nie udało się ustalić i osądzić bezpośrednich sprawców zabójstwa. Ich mordercy pozostali na zawsze anonimowi i bezkarni. / De gauche à droite : père Franciszek Blachnicki, père Stanisław Suchowolec, père Sylwester Zych et le père Stefan Niedziela, tous assassinés par les bourreaux de la Police Politique (SB). Contrairement au cas du père Jerzy Popieluszko, il n'a pas été possible d'identifier et de poursuivre les auteurs directs du meurtre. Leurs dirigeants sont restés à jamais anonymes et impunis.

Ks. Jerzy Popiełuszko torturowany w okropny sposób i zamordowany przez czterech funkcjonariuszy SB. Jego skrępowane ciało z obrażeniami w wyniku pobicia, obciążone kamieniem, wrzucono do Wisły. Poniżej zdjęcia jego oprawców w czasie procesu. Wszyscy, po odbyciu kar żyją dziś na wolności. Decydentów, gen. Kiszczaka i gen. Jaruzelskiego nigdy nie osadzono. / Le P. Jerzy Popieluszko a été horriblement torturé et assassiné par quatre agents des services de sécurité. Son corps ligoté, blessé par des coups et alourdi par une pierre, a été jeté dans la Vistule. Ci-dessous, des photos de ses bourreaux lors du procès. Tous sont désormais libres après avoir purgé leurs peines. Les décideurs, le gén. Kiszczak et le gén. Jaruzelski, n'ont jamais été jugés.

„Musimy zrobić wszystko, by neutralizować Kościół” – powiedział gen. Jaruzelski, I sekretarz PZPR, na posiedzeniu Biura Politycznego 5 grudnia 1981 r. W czasie Stanu Wojennego komunistyczne władze prowadziły zaciętą walkę z Kościołem, a szczególnie z kapłanami wspierającymi wolnościowe aspiracje społeczeństwa. W roku 1983 dokonano morderstwa na ks. Popiełuszce, który odważnie głosił kazania za Ojczyznę. Choć ksiądz Suchowolec, Zych i Niedziela zostali zamordowani dużo później przez nieznaną sprawców, ich morderstwa są prawdopodobnie kontynuacją morderstwa ks. Popiełuszki. Wszyscy trzej zamordowani kapłani prowadzili działalność, która nie mogła podobać się władzom PRL. Byli szczykanowani i otrzymywali pogroźki oraz znajdowali się w ciągłym zainteresowaniu Służby Bezpieczeństwa.

« Nous devons tout faire pour neutraliser l'Église », a déclaré le général Jaruzelski, premier secrétaire du Parti ouvrier polonais, lors de la réunion du Politburo le 5 décembre 1981. Pendant la loi martiale, les autorités communistes ont mené une lutte acharnée contre les l'Église, et surtout contre les prêtres qui soutenaient les aspirations de liberté de la société. En 1983, le P. Popieluszko, qui prêchait hardiment pour la patrie. Bien que les prêtres Suchowolec, Zych et Niedziela aient été assassinés beaucoup plus tard par des auteurs inconnus, leurs meurtres sont probablement une continuation de l'assassinat du P. Popieluszko. Les trois prêtres assassinés se livraient à des activités qui ne pouvaient pas plaire aux autorités de la République populaire de Pologne. Ils ont été harcelés et ont reçu des menaces et ont suscité un intérêt constant pour le Service de sécurité.

Od komunizmu do demokracji

Du communisme à la démocratie

Rozmowy Okrągłego Stołu – negocjacje od 6 lutego do 5 kwietnia 1989
Discussions en Table Ronde - négociations du 6 février au 5 avril 1989

"Dość paktów z czerwonymi" – postulaty antykomunistów
"Assez de pactes avec les rouges" - les revendications des anticommunistes

Obrazy Okrągłego Stołu były rezultatem negocjacji podjętych przez władzę komunistyczną z częścią opozycji w połowie sierpnia 1988 r., w sytuacji narastającej fali strajków i protestów społecznych. Znacząco wpłynęły one na upadek systemu komunistycznego i przemiany polityczne nie tylko w Polsce, ale również w całej Europie Środkowo-Wschodniej.

Les discussions de la Table ronde sont le résultat de négociations entreprises par les autorités communistes avec une partie de l'opposition à la mi-août 1988, dans le contexte d'une vague croissante de grèves et de protestations sociales. Ils ont influencé de manière significative la chute du système communiste et les changements politiques non seulement en Pologne, mais aussi dans toute l'Europe centrale et orientale.

Efekt rozmów Okrągłego Stołu – legalizacja „Solidarności” za cenę kontraktowych wyborów gwarantujących władzy większość miejsc w Sejmie – budziła zastrzeżenia sporej części działaczy opozycji antykomunistycznej, a szczególnie radykalnie nastawionej młodzieży z Solidarności Walczącej czy Konfederacji Polski Niepodległej. Wg niektórych, termin wyborów obie strony ustaliły tak szybko, by nie pozwolić na zorganizowanie się opozycji. Przedstawiciele nurtów niepodległościowych zarzucali części opozycji, która usiadła do rozmów z komunistami, że opozycja została opanowana przez ludzi głoszących hasła „nowego, lepszego socjalizmu”. Wg A. Macierewicza, działacza opozycyjnego w PRL, z punktu widzenia interesów narodowych Okrągły Stół był porażką. Sukces osiągnęła tylko część opozycyjnej elity, która potem stała się częścią establishmentu władzy. Nurt zmierzający do pełnej niepodległości Polski został zepchnięty na margines.

Le résultat des négociations de la table ronde - la légalisation de "Solidarité" au prix d'élections contractuelles garantissant aux autorités une majorité de sièges à la Diète - a suscité les réserves d'un grand nombre de militants de l'opposition anticommuniste, en particulier des jeunes radicaux du Parti de lutte pour la solidarité ou de la Confédération de la Pologne indépendante. Selon certains, la date des élections a été fixée si rapidement par les deux parties pour empêcher l'opposition de s'organiser. Les représentants des mouvements indépendantistes ont accusé une partie de l'opposition, qui s'est assise pour discuter avec les communistes, d'être contrôlée par des personnes prônant un nouveau et meilleur socialisme". Selon A. Macierewicz, militant de l'opposition en République populaire de Pologne, du point de vue des intérêts nationaux, la Table ronde a été un échec. Le succès n'a été obtenu que par une partie de l'élite de l'opposition, qui est devenue plus tard une partie de l'establishment du pouvoir. Le courant qui visait la pleine indépendance de la Pologne a été marginalisé.

W obliczu upadku Związku Sowieckiego, komunistyczne władze PRL zgodziły się na częściowy podział władzy, ale według własnego scenariusza. Do negocjacji Okrągłego Stołu praktycznie nie dopuściły środowisk niepodległościowych, prowadząc zakulisowe rozmowy w Magdalence.

Face à l'effondrement de l'Union soviétique, les autorités polonaises communistes ont accepté un partage partiel du pouvoir, mais selon leur propre scénario. Ils n'ont pas admis de milieux indépendantistes aux négociations de la Table Ronde, organisant des discussions en coulisses à Magdalenska.

Rozmowy w Magdalence / Pourparlers à Magdalenska

Podczas rozmów i libacji w należącym do MSW „obiekcie specjalnym nr 115” nie doszło do zawarcia pisemnej umowy pomiędzy komunistami a częścią elity solidarnościowej, ale konsekwencją tych spotkań była późniejsza niesłychanie silna pozycja polityczna uczestników negocjacji, abolicja dla zbrodniarzy komunistycznych i przyzwolenie na niszczenie archiwów tajnych służb. Aby solidarnościowa opozycja mogła skutecznie zaświadczyć swoją odpowiedzialność i troskę za stan gospodarki PRL, trzeba było ją wprawdzie zdeintegrować przez podział i przeformatować w kierunku bardziej konstruktywnym. Celem władz było pozbycie się z kierownictwa „Solidarności” ludzi sprzeciwiających się ugodzie z komunistami. W ten sposób zaczęto realizować koncepcję budowy zupełnie nowej „Solidarności” – „od góry w dół”, bez „tych głupich” i „ekstremy”, jak mówił już kilka lat wcześniej w rozmowach z komunistami Lech Wałęsa. Wbrew niektórym publicystom i politykom, rozmowy w Magdalence nie są częścią teorii spiskowej o podziale władzy w Polsce, ale częścią rozmów „Okrągłego Stołu”.

Lors des pourparlers et des libations dans « l'établissement spécial n° 115 » appartenant au Ministère de l'Intérieur, aucune collusion écrite n'a été conclue entre les communistes et une partie de l'élite de Solidarité, mais la conséquence de ces réunions a été la prise de position politique extrêmement forte des participants aux négociations, amnistie pour les criminels communistes et consentement à la destruction des archives de services secrets. Pour que l'opposition de Solidarité puisse démontrer efficacement sa responsabilité et son inquiétude à l'égard de l'état de l'économie de la République Populaire de Pologne, il a fallu d'abord la désintégrer par la division et la reformater dans une direction plus constructive. L'objectif des autorités était de se débarrasser des membres de la direction de Solidarité qui s'opposaient à l'accord avec les communistes et ont ainsi commencé à mettre en œuvre le concept de construction d'une toute nouvelle « Solidarité » - « de haut en bas », sans "les stupides" et les "extrêmes", comme il l'avait déjà dit quelques années plus tôt lors de ses entretiens avec les communistes Lech Wałęsa. Contrairement à certains publicistes et politiciens, les pourparlers de Magdalenska ne font pas partie d'une théorie du complot sur la division du pouvoir dans Pologne, mais ont fait partie des pourparlers de la « Table ronde ».

Sowicie zakrapiany alkoholem proces fraternizacji elit okrągłostołowych, które wkrótce stanowiąc będą już wspólną elitę III RP. / Le processus de fraternisation des élites de la Table ronde, qui constitueront bientôt l'élite commune de la Troisième République polonaise, abondamment infusée d'alcool.

Czyja będzie Polska? – okres transformacji ustrojowej

À qui appartiendra la Pologne ? – période de transformation politique

Demontaż pomnika Dzierżyńskiego, sowieckiego oprawcy. / Démantèlement du monument à Dzierżyński, le bourreau soviétique.

Leszek Balcerowicz, członek PZPR, architekt transformacji ekonomicznej. / Leszek Balcerowicz, membre du POUP, architecte de la transformation économique.

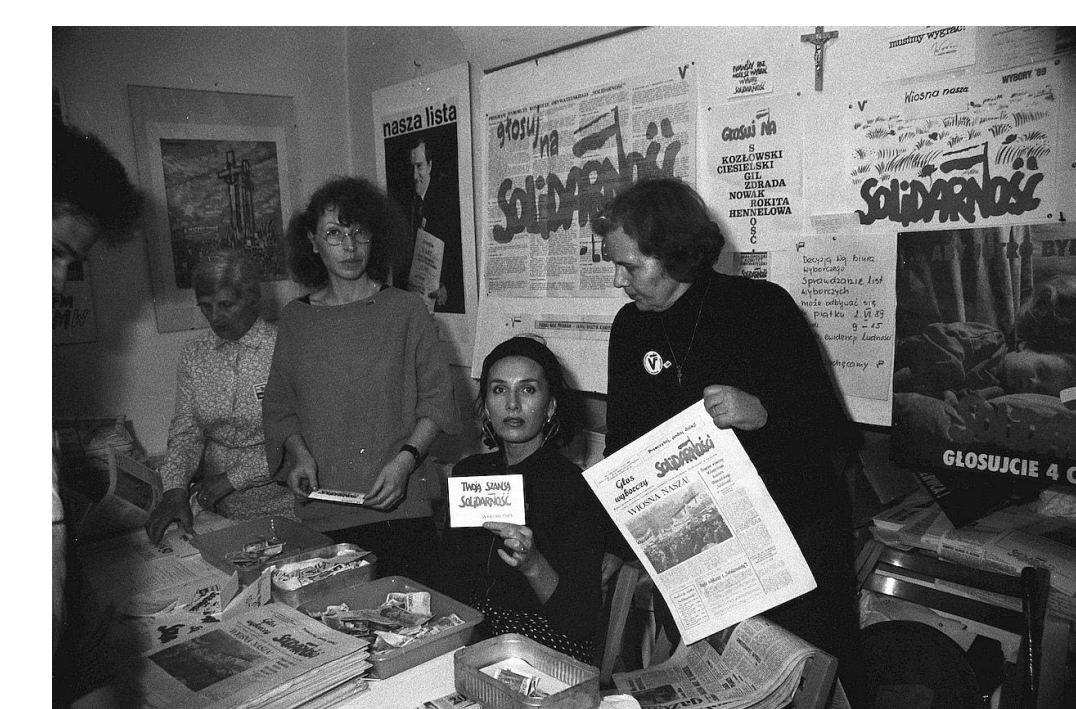
Aleksander Kwaśniewski, członek PZPR, Prezydent Rzeczypospolitej. / Aleksander Kwaśniewski, membre du POUP, président de Pologne.

Na przełomie lat 1989/1990 ówczesne władze rozpoczęły przygotowania do przemiany własnościowych w Polsce. Jednym z motywów tych posunięć był niepisany punkt układu „Okrągłego Stołu”, polegający na oddaniu władzy politycznej „Solidarności” w zamian za uwłaszczenie nomenklatury partii komunistycznej. Na początku lat 90. rozpoczęła się prywatyzacja mienia państwowego oraz częściowa wyprzedaż majątku narodowego podmiotom zagranicznym. Nastąpiło też częściowe przejęcie mediów takich jak prasa, radio czy telewizja przez spółki powiązane z dawnymi tajnymi służbami komunistycznymi. Kolejne, w pełni już demokratyczne wybory, dwa razy dały władzę ugrupowaniom byłych komunistów (lata 1995-1997, 2001-2004), a raz zakończyły się wyborem na prezydenta byłego członka komunistycznej partii PZPR.

Au tournant de 1989/1990, les autorités de l'époque ont commencé à préparer des changements de propriété en Pologne. L'un des motifs de ces mesures était le point non écrit de l'accord de la "Table ronde", qui consistait à donner le pouvoir politique à "Solidarité" en échange de l'émancipation de la nomenclature du parti communiste. Le début des années 1990 a vu la privatisation des actifs de l'État et la vente partielle des actifs nationaux à des entités étrangères. Des entreprises liées aux anciens services secrets communistes ont également pris le contrôle partiel de médias tels que la presse, le radio et la télévision. Les élections qui ont suivi, désormais totalement démocratiques, ont donné le pouvoir à deux reprises à des groupes d'anciens communistes (1995-1997, 2001-2004) et se sont terminées par l'élection à la présidence d'un ancien membre du parti ouvrier communiste polonais POUP.

Pierwsze, częściowo wolne wybory do Sejmu i Senatu

Premières élections partiellement libres à la Diète et au Sénat

Premier Mazowiecki i jego gabinet. / Le Premier ministre Mazowiecki et son cabinet

W dniu 19 sierpnia 1989, generał Wojciech Jaruzelski wybrany na urząd prezydenta Rzeczypospolitej, powierzył misję formowania rządu Tadeuszowi Mazowieckiemu. 24 sierpnia Sejm zdominowany przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą (PZPR), zatwierdził jego gabinet. Pomimo tego, że stanowisko wicepremiera i ministra spraw wewnętrznych zajmował komunistyczny aparatczyk generał Czesław Kiszczak, był to pierwszy od 1945 roku rząd, do którego weszli przedstawiciele ruchów społecznych spoza PZPR.

Le 19 août 1989, le général Wojciech Jaruzelski, élu président de la République, a confié à Tadeusz Mazowiecki la mission de former un gouvernement. Le 24 août, la Diète, dominée par le Parti Ouvrier Unifié Polonais (POUP), a approuvé son cabinet. Bien que le poste de Vice-Premier Ministre et ministre de l'Intérieur soit occupé par l'appareil communiste, le général Czesław Kiszczak, ce gouvernement a été le premier depuis 1945 à inclure des représentants des mouvements sociaux extérieurs au POUP.

Rząd Jana Olszewskiego a sprawa lustracji

Le gouvernement de Jan Olszewski et la question de transparence

Premier Olszewski przemawia w Sejmie. / Le Premier ministre Olszewski s'exprime à la Diète

Koperta z nazwiskami konfidentów SB. / Une enveloppe avec les noms des informateurs du SB (police politique).

Prezydent Wałęsa w Sejmie. / Le président Wałęsa à la Diète.

Rząd Jana Olszewskiego był pierwszym po II wojnie światowej rządem w Polsce wyłonionym przez Sejm po całkowicie wolnych wyborach w październiku 1991. Jednym z najważniejszych celów rządu było przyspieszenie reform politycznych i dekomunizacja sfery publicznej. 26 maja Prezydent Lech Wałęsa ogłosił wycofanie swego poparcia dla rządu. W obliczu groźby odwołania rządu, 28 maja poseł Janusz Korwin-Mikke złożył projekt uchwały lustracyjnej, ujawniającej nazwiska posłów, senatorów, ministrów, wojewodów, sędziów i prokuratorów będących tajnymi współpracownikami Urzędu Bezpieczeństwa i Służby Bezpieczeństwa w latach 1945–1990, która została przyjęta przez Sejm. 4 czerwca zostały dostarczone do Sejmu tecki z listą tajnych współpracowników zawierającą 64 nazwiska. Na drugiej liście, dostarczonej jedynie kilku najważniejszym osobom w państwie, figurowało m.in. nazwisko Lecha Wałęsy, który chwilę później złożył wniosek o natychmiastowe odwołanie premiera i rządu. Większością głosów rząd Jana Olszewskiego został odwołany (273 głosy za, 119 przeciw, 33 wstrzymujących się).

Le gouvernement de Jan Olszewski a été le premier gouvernement polonais de l'après-Seconde Guerre mondiale élu par la Diète à l'issue d'élections totalement libres en octobre 1991. L'un des principaux objectifs du gouvernement était d'accélérer les réformes politiques et de décommuniser la sphère publique. Le 26 mai, le président Lech Wałęsa a annoncé qu'il retirait son soutien au gouvernement. Face à la menace de destitution du gouvernement, le député Janusz Korwin-Mikke a soumis le 28 mai un projet de résolution dévoilant les noms des députés, sénateurs, ministres, voïvodes, juges et procureurs qui ont été des collaborateurs secrets de l'Office de sécurité et du Service de sécurité entre 1945 et 1990, qui a été adopté par la Diète. Le 4 juin, des dossiers contenant une liste de 64 noms de collaborateurs secrets ont été remis à la Diète. La deuxième liste, fournie uniquement à quelques-unes des personnalités les plus importantes de l'État, comprenait, entre autres : le nom de Lech Wałęsa, qui a présenté un instant plus tard une motion visant à limoger immédiatement le Premier ministre et le gouvernement. Le gouvernement de Jan Olszewski a été démis à la majorité des voix. (273 voix pour, 119 contre, 33 abstentions).

Historia odkryta na nowo

L'histoire decouverte à nouveau

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

19 stycznia 1999 roku został powołany, Instytut Pamięci Narodowej – Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (IPN). Do jego zadań należą m.in.: gromadzenie i zarządzanie dokumentami organów bezpieczeństwa państwa, sporządzonymi od 22 lipca 1944 r. do 31 lipca 1990 r. ściganie zbrodni nazistowskich i komunistycznych, poszukiwanie miejsc spoczynku osób poległych w walkach o niepodległość i zjednoczenie Państwa Polskiego, lustracja osób pełniących funkcje publiczne.

Le 19 janvier 1999, l'Institut de la mémoire nationale - Commission pour la poursuite des crimes contre la nation polonaise (IPN) a été créé. Ses tâches comprennent : la collecte et la gestion des documents des organes de sécurité de l'État établis entre le 22 juillet 1944 et le 31 juillet 1990, la poursuite des crimes nazis et communistes, la recherche des lieux de repos de ceux qui sont morts en luttant pour l'indépendance et l'unification de l'État polonais, la vérification des personnes exerçant des fonctions publiques.

Dzięki powołaniu Instytutu Pamięci Narodowej udało się ocalić miliony dokumentów z najnowszej historii Polski oraz rozpocząć badania nad zbrodniami komunistycznymi. Instytut jest również zaangażowany w krzewienie najnowszej historii w szkołach i na uniwersytetach.

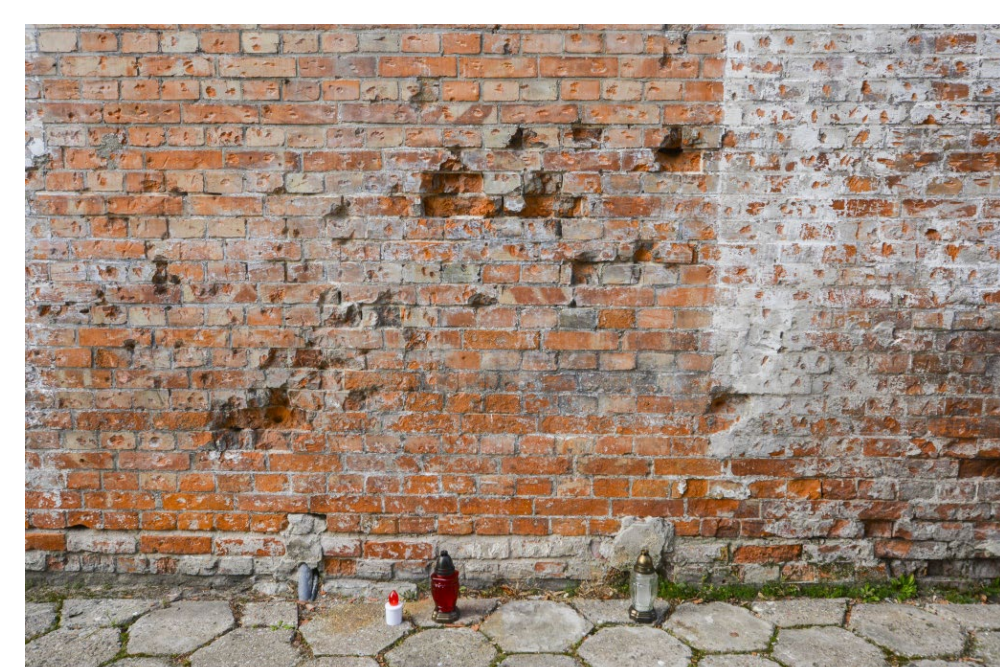
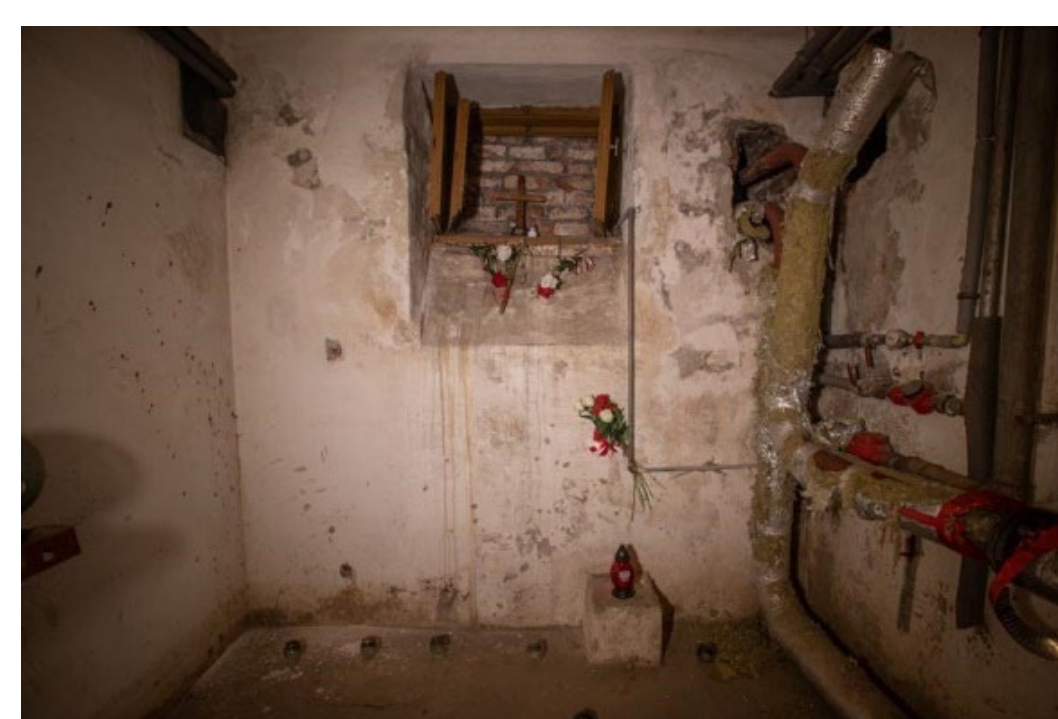
Les autorités communistes depuis la fin de la Seconde Guerre mondiale, au nom de ce qu'on appelle État laïc, a entamé une lutte impitoyable contre l'Église catholique. Le parti léniniste-marxiste revendiquait le droit de décider de la conscience et de la vie religieuse des citoyens.

UPAMIĘTNIANIE OFIAR KOMUNIZMU COMMÉMORATION DES VICTIMES DU COMMUNISME

W wyniku badań archeologicznych i antropologicznych, odkryto masowe groby na tzw. Łączce, w obrębie cmentarza wojskowego na Powązkach. Wrzucano tam do bezimiennych dołów ciała patriotów, mordowanych w komunistycznym Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego na Rakowieckiej w Warszawie.

Des recherches archéologiques et anthropologiques ont permis de découvrir des fosses communes au lieu-dit Łączka, dans le cimetière militaire de Powązki. Les corps des patriotes assassinés au bureau communiste de la sécurité publique de la rue Rakowiecka à Varsovie y ont été jetés dans des fosses anonymes.

W byłym areszcie śledczym w Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego na Rakowieckiej, miejscu więzienia, tortur i egzekucji wielu polskich bohaterów, stworzono Muzeum Żołnierzy Wyklętych i Więźniów Politycznych PRL. Gromadzone są tam archiwalne dokumenty oraz pamiątki po zamordowanych.

Le musée des soldats déplacés et des prisonniers politiques de la République populaire de Pologne a été créé dans l'ancien centre de détention de l'Office de la sécurité publique de la rue Rakowiecka, lieu d'emprisonnement, de torture et d'exécution de nombreux héros polonais. Des documents d'archives et des souvenirs des personnes assassinées y sont rassemblés.

Inną formą upamiętniania Polaków walczących z komunistycznym reżimem o wolność Ojczyzny, a w szczególności żołnierzy podziemia niepodległościowego są też pomniki budowane najczęściej ze zbiorów prywatnych i państwowych w miejscach ich egzekucji. / Une autre forme de commémoration des Polonais qui ont lutté contre le régime communiste pour la liberté de leur patrie, et en particulier des soldats de la clandestinité indépendantiste, sont les monuments construits le plus souvent à partir de collections privées et publiques sur les lieux de leur exécution.

PRACE BADAWCZE / TRAVAUX DE RECHERCHE

Większość prac badawczych polega na poszukiwaniu miejsca kaźni i pochówku osób, które zostały zamordowane przez komunistycznych oprawców. W większości przypadków, mordowanych wywożono do lasów lub chowano w anonimowych dołach lub śmietnikach, tak aby wszelki ślad i pamięć o nich zaginęły. Badacze, na podstawie dokumentów, zeznań świadków i testów DNA, starają się odnaleźć szlaki pomordowanych.

L'essentiel du travail de recherche consiste à retrouver le lieu d'exécution et d'inhumation des personnes assassinées par les bourreaux communistes. Dans la plupart des cas, les personnes assassinées ont été emmenées dans les forêts ou enterrées dans des fosses anonymes ou des décharges, de sorte que toute trace et tout souvenir d'elles ont disparu. Des chercheurs, sur la base de documents, de témoignages et de tests ADN, tentent de retrouver les restes des personnes assassinées.

PROGRAMY EDUKACYJNE / PROGRAMMES ÉDUCATIFS

Instytut Pamięci Narodowej, organizuje programy edukacyjne dla szkół, w których uczniowie odkrywają zakazane dotąd karty historii. Jest też wydawcą filmów i książek o najnowszej historii Polski oraz organizatorem imprez sportowych promujących bohaterów walki o niepodległość. Wielką popularnością cieszą się organizowane w wielu miastach i miejscowościach biegi oraz zawody sportowe poświęcone bohaterom niepodległości Polski: bieg Witolda Pileckiego, bieg Powstania Warszawskiego, bieg Tropem Wilczym. Pośród szerokiej oferty IPN znajdują się też konkursy, projekty i warsztaty dla młodzieży, rajdy i zajęcia terenowe, wystawy oraz Szkolenia dla nauczycieli i Materiały edukacyjne.

L'Institut de la mémoire nationale (IPN) organise des programmes éducatifs pour les écoles, au cours desquels les élèves découvrent des pages d'histoire jusqu'alors interdites. Il publie également des films et des livres sur l'histoire récente de la Pologne et organise des événements sportifs pour promouvoir les héros de la lutte pour l'indépendance. Les courses et les compétitions sportives consacrées aux héros de l'indépendance de la Pologne, telles que la course Witold Pilecki et la course de l'Insurrection de Varsovie, sont très populaires dans de nombreuses villes. L'IPN propose également des concours, des projets et des ateliers pour les jeunes, des rassemblements et des activités sur le terrain, des expositions, ainsi que des formations pour les enseignants et du matériel pédagogique.